

Den grå julefrokost

(Mel.: Du må få min sofacykel)

Casper bød velkommen med no'n søde ord:
"Tak til Ole, der vil spille som i fjor."
Og så sa' han frækt og ærligt:
"Skønt han ikke er no't særligt."
Meget velvalgt, for vi grinede i kor!

Der var to slags sild og flere flasker snaps.
Det var lige no't for Alfred, der sa' haps.
Er han afholdsmand for tiden?
Hvor fra har jeg mon den viden?
Jo, han væltede den fyldte flaske snaps!

Men så gik den frokost ellers som en leg
med rødbeder, rødkål og en flæskesteg.
Vi var alle specialister
i grønlangkål og medister.
Øl og snaps ku' lede os på rette vej!

Så vi fik risalamand' i løftet sind,
og vi spiste, og vi søgte ovenind.
Mandlen manglede nu bare,
eller skulle de mon spare?
Nej, for mandelgaven var skam da købt ind.

Erik skumlede og melder sig nok ud,
for han valgte jo og fik lidt hovedbrud.
Det problem må Elin klare.
Hun kan få ham til at svare.
Han bli'r sød, når han har sovet rusen ud.

Bjarne Krag er ham, der altid vasker op.
Knive, gafler, glas og osse hver en kop.
Han stod stolt der med bestikket.
"Se, hvor rent!" sa' han og nikked'.
Og så smed han det på gulvet! Hvor barokt!

Evan var omtrent ved sine fulde fem,
så han tog sin jakke og gik mod sit hjem.
Og det næste, han erindrer,
er no't hvidt, der li' som tindrer.
For han lå på sygehuset i en seng!

Sådan gik den julefrokost hos de grå.
Bedre selskab kan man altså ikke få.
Vi er søde, vi er kære.
Vi er li', som man skal være.
Livet tegner lysere, når man er grå!